

Nej, jeg faar tværtimod en Ekstraskat. Staten siger: Naar du ejer et Hus til 3,000 Kr.s Værdi, saa maa du svare en Skat deraf i Form af Ejendomsskyld. Men hvis min Nabo er saa — jeg havde nær sagt fornuftig, men jeg vil dog hellere sige ufornuftig — at sætte sine 3,000 Kr. i en Automobil for at kunne flyve omkring paa Landevejene, siger Staten til ham: Nej, naar du sætter dine Penge i en Automobil, skal du ikke svare Skat af dem. Jeg synes, at der er god Logik i; at hvis jeg, naar jeg sætter mine Penge i et Hus, som jeg har god Brug for, skal svare Skat deraf, skal min Nabo ogsaa svare Skat af de Penge, han sætter i en Automobil, som jeg fristes til at tro, at han har mindre god Brug for. Jeg synes derfor, at der er god Grund til at paalægge denne Skat, og jeg vil ønske den udvidet.

Nu siges der nok, at i de Tilfælde, hvor disse Køretøjer bruges til Lastvogne eller som Automobildrosker, skulde de ikke gerne beskattes, thi saa er det ikke Luksuskøretøjer. Ja, det kan være rigtigt nok; men jeg vil dog hævde, at i alt Fald de mange Automobildrosker anvendes ikke for at spare Penge, thi de siges at være lige saa dyre som Hestekøretøjer, men Grunden til deres Anvendelse er den, at man forudsætter, at Folk hellere ville køre med de mere moderne Køretøjer; ved Hjælp af hvilke man kan komme en hel Del hurtigere af Sted, og Folk ønske jo nu en Gang i vor Tid at komme saa hurtigt frem som muligt. Af den Grund er der fremkommet en Del Automobildrosker, og de, som eje disse Drosker, have den Fordel, at de have Grund til at vente, at de lettere faa Passagerer til disse Køretøjer, og at de derfor tjene flere Penge. Under disse Omstændigheder synes jeg, det kunde forsvares, at ogsaa de kom til at svare en lille Smule Skat. Jeg er, som sagt, glad ved Skatten og kunde ønske den udvidet, og maaske vi kunne enes derom i Udvalget.

Endnu skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger om Kørehastigheden. Jeg ser af en Skrivelse, der følger som Bilag med Landstingets Betænkning, at Politidirektøren har hævdet, at dersom Automobilerne fik Lov til at køre med større Hastighed her i Byen end i Øjeblikket, vilde Følgen blive, at de kom til at køre omtrent med Jernbanefart. Politidirektørens Beretning gaar ud paa, at naar der er Ret til at køre med en Fart af 2 Mil i Timen, kunne de køre i det mindste den 3die Mil med uden at blive noterede, fordi

det ikke er nemt at kontrolere Kørehastigheden. Jeg tror ogsaa, at alle vi, som have set, hvordan der køres med Automobiler, ere klare over dette. Vi Landboere ere i hvert Fald klare over, at skønt et almindeligt Hestekøretøj i almindeligt Trav med Lethed kører 2 Mil i Timen, se vi stadig Automobilkøretøjerne i frygtelig Fart suse forbi det. Der kan derfor slet ingen Tvivl være om, at de køre mere end 15 km i Timen, ja endogsaa meget, meget mere. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de her i København, skønt de kun have Lov til at køre 15 km i Timen, i Virkeligheden i mange Tilfælde køre 30 uden at blive noterede, thi det er ikke saa nemt at opdage. Jeg vil derfor til Slut udtale det Ønske, at Kørehastigheden, dersom vi ikke kunne faa nogle virkelig sikre Maalere, hvorved den kan kontrolleres, særlig paa de almindelige Veje, hvor de skulle have Lov til at køre med 30 km's Fart, maa blive en Del nedsat, thi der klages netop rundt omkring over, at der køres med en saa frygtelig Fart, og at der af den Grund mange Gange anrettes Skade.

Men, som sagt, det er Ting, der kan tales om i det Udvalg, som jeg haaber vil blive nedsat. Jeg skal derfor slutte med at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget, dog ikke hurtigere, end at der er Tid til at foretage en nøje Gennemgang af Lovforslaget og indføre de Forbedringer, som jeg anser for nødvendige, for at Loven kan komme til at svare til sin Bestemmelse.

Meyer: Der er i alt Fald et Punkt, hvor jeg er ganske enig med det ærede Medlem, der nu talte, nemlig deri, at dette Lovforslag, der er oversendt til os fra Landstinget, bør henvises til et Udvalg; thi det forekommer mig, at Lovforslaget, som det nu er affattet, ikke betegner et Fremskridt, saaledes som det ærede Medlem mente, men et Tilbageskridt, naar det ses med de Øjne, hvormed man maa se paa en saadan Sag, nemlig at Tiden kræver større Anvendelse af et saa udmærket moderne Køretøj, som Automobilene er. I Stedet for at følge med Tiden synes man tværtimod at nære Ængstelse og har paa flere Punkter stillet sig saaledes i sin Affattelse, at det betegner et Tilbageskridt.

Jeg vil her navnlig pege paa en Omstændighed, som det ærede Medlem syntes, med fuldkommen Ret, at tillægge stor Betydning, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt man kan vænnes til dette Køretøj